

Włodzimierz Wojciechowski, P. Cholewa

Strzelin, st. 19, gm. loco, woj.
wrocławskie, AZP 87-29/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 71

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Strzelce Małe, st. 9,
gm. Szczurowa, woj. tarnowskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

STRZELIN, st. 19,
gm. loco,
woj. wrocławskie,
AZP 87-29/-

• osada kultury ceramiki wstęgowej rytej i kultury pucharów lejkowatych (neolit)
Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez prof. dr. hab. Włodzimierza Wojciechowskiego i mgr. P. Cholewę (Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego). Finansowane przez Uniwersytet Wrocławski. Trzeci sezon badań. Wytyczono wykop o powierzchni 150 m², przedłużający w kierunku południowym obszar badany w latach 1994 i 1995. Łącznie w trakcie trzech sezonów przebadano 450 m².

Potwierdziło się bardzo silne zniszczenie stanowiska, w rezultacie którego zachowały się jedynie przydenne partie obiektów ziemnych, zagłębionych w bruk morenowy. Uchwyciono zarysy i przebadano 9 jam. Szczególnie interesująca jest kombinacja stratygraficzna jam nr nr II, 11A i 11B, z których najstarsza jest jama nr II, związana z fazą nutową najstarszej kultury wstęgowej. Jest ona przecięta przez jamę 11A z fazy szareckiej tejże kultury oraz jamę 11B, wiążącą się z osadą kultury pucharów lejkowatych. Uzyskano materiały ceramiczne reprezentatywne dla każdej z ujawnionych faz zasiedlenia stanowiska, wypreparowano też z wypełniak jam liczne zabytki krzemienne, w tym charakterystyczne formy narzędziowe. Surowce to krzemień jurajski podkrakowski i narzutowiec bałtycki, a więc typowe dla dolnośląskich osad kultury ceramiki wstęgowej rytej i kultury pucharów lejkowatych. Z uwagi na silne zniszczenie stanowiska, przede wszystkim intensywną orką, nie ma nadziei na ujawnienie lepiej zachowanych obiektów ziemnych czy relikwów zabudowy naziemnej.

Wyniki badań zostaną opublikowane w monografii poświęconej stanowisku.

Badania zakończono.

STRZYŻÓW, st. 10,
gm. Horodło,
woj. zamojskie,
AZP 86-95/10

• cmentarzysko kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej (neolit)
Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez doc. Jana Gurbę i dr Annę Zakościelną (Katedra Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie). Finansowane przez PSOZ.

Materiały i dokumentacja polowa przechowywane są w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, sprawozdanie z badań w PSOZ Zamość.

Badania będą kontynuowane.

STRZYŻÓW, st. 26,
gm. Horodło,
woj. zamojskie,
AZP 86-96/65

• cmentarzysko kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej (neolit)
Badania wykopaliskowe przeprowadzone przez doc. dr. Jana Gurbę i dr Annę Zakościelną (Katedra Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie). Finansowane przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie i Fundację Kultury i Przyjaźni Polsko-Francuskiej im. Krystyny i Stefana Du Château w Hrubieszowie. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 657 m².

Odkryto pozostałości grobu kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej (7/1996), zachowanego w postaci niewielkiego skupiska kości dorosłego mężczyzny, którym towarzyszyły 4 naczynia. Istnieją przesłanki by sądzić, iż zmarłego złożono w pozycji skurczonej na prawym boku, głową na południe, a naczynia ustawiono na wysokości kolan i przed kośćmi podudzia. Na wyposażenie składała się czarka ze śladami malowania białą farbą, wstawiona do leżącego naczynia o profilu esowatym, naczynie o dwustozkowatym brzuścu i silnie wychylonym wylewie, puchar kielichowaty oraz prawdopodobnie grocik trójkątny z krzemienia wołyńskiego, odkryty w warstwie humusu nad grobem. W wyniku trzech sezonów zbadano powierzchnię około 1500 m², odkrywając w całości niewielkie cmentarzysko kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, złożone maksymalnie z ośmiu grobów. Trudno wnioskować o ich układzie – niewielka liczba pochówków na odkrytym cmentarzysku i brak jak dotąd zbadanych w całości cmentarzyk tej kultury nie pozwalają na daleko idące wnioski. Wyraźnie zaobserwowaną regułą jest rozmieszczenie grobów w znacznych odległościach od siebie. Układ grobów 1 i 2/1994, 3/1994 i 5/1995 oraz 4/1995 i 7/1996 sugeruje, iż cmentarzysko miało kształt prostokąta lub trapezu, w którego narożnikach usytuowano groby parami. W narożniku południowo-wschodnim odkryto jedynie współczesny wkop, zawierający szczątki dwóch dorosłych osobników i ułamki ceramiki kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, pochodzące z grobów zniszczonych przez krzyżujące się w niewielkiej odległości rowy strzeleckie.